

værdi. Denne arv bør videregives til de fremtidige generationer i den oprindelige tilstand og i al dens mangfoldighed som et væsentligt vidnesbyrd om menneskets udvikling. I modsat fald vil en del af menneskets bevidsthed om denne udvikling gå tabt.

3. Arkitekturarven er en fond af uvurderlig åndelig, kulturel, social og økonomisk værdi.

Hver generation giver sin egen fortolkning af fortiden og henter ny inspiration fra den. Det har taget århundreder at skabe denne fond af inspiration: Gøres der indhug i den, lades vi fattigere tilbage, eftersom intet nyt, vi skaber, hvor godt det end er, kan gøre skaden godt igen.

Vort samfund bør holde hus med sine ressourcer. Langt fra at være en luksus er arkitekturarven et økonomisk aktiv, som bør bevares for at spare samfundets ressourcer.

4. Ombygningen af historiske bykerner og bygningsmiljøer giver god baggrund for at skabe social ligevægt.

Ved at byde de rette vilkår for udviklingen af en lang række aktiviteter begunstiger vore gamle byer og landsbyer en social integrering. De kan endnu engang danne udgangspunktet for et varieret udbud af aktiviteter og for en socialt mere tilfredsstillende befolkningssammensætning.

5. Arkitekturarven har en vigtig rolle at spille i undervisningen.

Arkitekturarven repræsenterer en rigdom af materiale til forklaring og sammenligning af former og stilarter og deres anvendelsesmuligheder. I dag, da selvsyn og førstehåndskendskab spiller en afgørende rolle i undervisningen, er det af afgørende betydning at bevare vidnesbyrd om forskellige epoker og om, hvad de har frembragt.

Skal disse vidnesbyrd overleve, kan det kun ske, hvis så mange som muligt forstår nødvendigheden af at beskytte arkitekturarven. Det gælder især den yngre generation, der vil blive fremtidens bygningsbevarere.

6. Arkitekturarven er i fare.

Den trues af uvidenhed, tidens tand, forringelse af enhver art og vanrøgt. Lokalplanlægning kan være ødelæggende, når myndighederne alt for beredvilligt giver efter for

økonomiske pressioener og de krav, trafikken stiller. Misbrugt moderne teknologi og ubetænksom restaurering kan være katastrofal for gammel bebyggelse. Det er fremfor alt jord- og ejendomsspekulanter, der profiterer af alle fejl og undladelsessynder og foregriber selv de mest velovervejede planer.

7. En integreret bevaringspolitik afbøder disse farer.

En integreret bevaringspolitik forudsætter anvendelse af en følsom restaureringsteknik og et korrekt valg af materialer. I historiens løb er bykerner og sommetider også landsbyer blevet ødelagt og forvandlet til underlødige boligområder. De må restaureres på en social retfærdig måde, der ikke medfører, at de ringere stillede beboere må flytte. Derfor må bygningsbevaring ses som et væsentligt led i al fysisk planlægning.

Det må understreges, at en integreret bevaringspolitik ikke udelukker moderne byggeri i områder, der rummer ældre bebyggelse, når blot den eksisterende sammenhæng og de bestående proportioner, former, størrelser og målestokforhold bliver fuldt respekteret, og der anvendes traditionelle materialer.

8. En integreret bevaringspolitik forudsætter lovmæssig, administrativ, finansiel og teknisk opbakning.

Lovgivning

En integreret bevaringspolitik bør søge at udnytte alle eksisterende love og bestemmelser, som kan bidrage til en beskyttelse og bevaring af arkitekturarven. Hvor sådanne love og bestemmelser er utilstrækkelige til formålet, bør de suppleres af hensigtsmæssige lovforanstaltninger på nationalt, regionalt og lokalt plan.

Administration

Til at gennemføre en integreret bevaringspolitik bør der oprettes rimeligt og hensigtsmæssigt bemandede administrative organer.

Finansiering

Hvor det er fornødent, bør opretholdelsen af den bevaringsværdige bygningsmasse og enkeltbygninger opmuntres ved passende former for økonomisk støtte, herunder skattemæssige fordele.